אורות — התדבקות והתקשרות בכללות ישראל

כשהאדם משים את לבו ודעתו להתדבק באור אלוהי, המאיר בכנסת ישראל בכללה, בכל הנשמות ובכל הדורות מראשית ועד אחרית, מתדבק הוא עי"ז ממילא באור האלהות השורה בכללות שיעור הקומה של כלל האדם, שכנסת ישראל היא מרכזה ותמציתה, ועי"ז הוא מתדבק ג"כ בכללות האור של האלהות המתגלה בכל ההויה, שבצד העליון של נשמת האדם משתקפת כל תמציתה, וממילא מקשר הוא בזה את דעתו לדבקות באלהות העליונה שלמעלה מכל ההויה, ונפשו מתמלאה חיות מלא קודש ותפארת גדולה וגבורה, ובתוספות כחו מוסיף הוא כח בכללות כנסת ישראל, מפני שהוא חלק ממנה, וממילא מוסף הוא כח בקומת האדם ובכל העולמות, שנאמר תנו עז לאלהים, על ישראל גאותו ועזו בשחקים, נורא אלהים ממקדשיך, אל ישראל הוא נותן עז ותעצמות לעם, ברוך אלהים.

ב. בדור האחרון מתרשם החותם של כל הדעות שבכל הדורות שעברו, ומה שנאמר בדבור מתחתמת בו התמצית שלהם. על כן גם התכונות הטבעיות, היוצאות מכל עניני האמונה, מתרשמות בלב כל הדבק בכנסת ישראל ורוצת בתשועתה. ואפילו התוך הפנימי שבכל המצות, המעשיות והאמוניות, מרושם הוא בהקישור לכנסת ישראל ובחפץ ישועתה. אלא שההכרה של המקור המחיה את כנסת ישראל מביאה אל כל המצות ואל כל האמונות. אבל מ"מ כל המקושר לחפץ ישועה לכללות ישראל בארץ־ישראל, — שמבלעדי ארץ־ישראל א"א לישועה כללית שתבא, — הרי הוא מקושר בגניזה לכל התמצית של כל האמונות וכל המצות כולן. ולהדור בכללו ראוי שיומחלו לו כל עונותיו' שנעשים מחסרון הכרה במה שהוא עצמו מדובק וקשור בכל לב. וע"ז נאמר בימים ההם ובעת ההיא נאם ד' יבוקש עון ישראל ואיננו ואת חטאת יהודה ולא תמצאנה, כי אסלח לאשר אשאיר. והמופת הגדול שדורנו הוא המיועד לתעודה זאת, הוא מה שנמצאים בו כאלה שרעיון זה נחתם במעמקי נשמתם, ומוצאים בו קדושה עליונה ודבקות אמתית בדי צור כל העולמים אלהי ישראל ב"ה.

ג. הדבקות בצדיקים, כדי שיתערב כח המציאות שבנשמתם עם הנשמה הבלתי־נשלמת, היא דבר נכבד מאד במהלך התפתחות הנפשות. אבל צריך שמירה גדולה, שאם יטעה בצדיק אחד, וידבק בו דבקות פנימית הויתית, וידבק ג"כ בחסרונותיו, הם יפעלו לפעמים על הדבק במדה גרועה הרבה ממה שהם פועלים על האיש המקורי. אשריהם ישראל שהם דבקים בנשמת האומה, שהיא טוב מוחלט, לשאוב על ידה אור ד' הטוב.

ד. כשהאור האלהי, שהנשמה מרגשת אותו בכל חושיה הרוחנים בכללותה של כנסת ישראל, בעצם גבהו ותקף זהרו. עולה למרומי עליוניותו ומתרחב לכל מרחבי פעולותיו במציאות, באדם ובעולם. כנסת ישראל מתרוממת על ירו. ומתחברת בחבור אהבה וזוהר, מלא חיים חכמה חסד וגבורה נצח והוד, ומתעטרת באלהות המתגלה בכל ההויה, שכנסת ישראל מתגלה אז כנושא המקבל את האור העליון, הבא ממקור יותר נערץ ויותר עשיר וממולא אור אין־סוף לכבוד ולשלמות. וקישור זה כפי גדלו חוזר ומשפיע הארות עליונות בכל הנשמות הפרטיות של כל היקום, ובדרך הרגשה בטוחה לנשמותיהם של צדיקי עולם, המשותפים בעצם הויתם בשמחת ד' במעשיו. כדי להיות מוכן לקליטת אור נעלה זה, המלא שלל גדולה אלהית מרובת צבעים וגונים מרהיבים, אדירים ונצחיים, צריך רוח ענוה תמימה בעצם טהרתה, ענוה טהורה המדריכה עז ומוסיפה כבוד וחפץ חסד כללי לכל היקום, המחוברת עם הכרת אמת על דבר השלמות המוחלטת ועל דבר היחש של האדם אליה, שעל ידה הוא מתמלא צמאון לאלהים ורננת־קודש רעננה ונעלסה.

ה. הצמאון להבלע כולו ברוח ישראל צריך הוא להתגבר. לחשוב ישראליות. להרגיש ישראליות. לחיות חיים ישראליים, לראות בשמחת ישראל, זאת היא מגמה עמוקה גבוהה ורחבה, מלאה טל חיים של קודש, מובדלת מרגש דוגמתה אצל אוה"ע, שרפוד בהרבה שנאת הבריות ורשעה בלא אידיאל קדש פנימי. הצמאה לרוח האומה צמאה הוא לד', לאור תורה, ליושר, לחכמה וכל טוב ונעלסה.

ו. אדם מישראל שהוא רוצה לזכות לאור חיים באמת, צריך הוא שיסכים להיות שותל עצמו בכנסת ישראל בכל לבו בכל חושיו וכחותיו הגשמיים והרוחניים, שישים את מגמת חייו לקנות לו לפי היכולת שבידו את המדות הישראליות ואת הידיעות המיוחדות לישראל, שראש לכולן היא התורה בכל רחבה בכל סעיפיה, ועמה כל מה שמיוחס לחכמת ישראל, ומתוך עליתה של כנסת ישראל יבא לעליה כללית של מקור החיים האנושיים והעולמיים.

ז. כל מה שאדם מרבה בתורה ובמצות מתקשר הוא יותר בכנסת ישראל, ומרגיש בקרבו את נשמת הכלל כולו, בתמציתו היותר עליונה. וחש בכל מהותו את הצער של כנסת ישראל בשפלותה, ומתענג משמחת עולמים העתידה לפניה, ומתפאר בהכרה עמוקה פנימית בהוד עליוניותה האלהית. ובכל עת שמחה של מועדי ששון. וחדושי הזמנים, לימים ולחדשים, הוא כולו מוקף ומלא תעצומות עוז של שמחתה ומשוש גילה. שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה, שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה. למען תינקו ושבעתם משד תנחומיה, ולמען תמצו והתענגתם מזיז כבודה.

ח. האדם צריך לזכך את עצמו ולהתרחק מן הכיעור, כדי שיהי' מושג הכלל מצויר יפה בנפשו, ואז תהיה לו היכולת להתדבק בכללות כנסת ישראל.

ט. כשיש איזה דבר שאיננו מתדבק עם המחשבה הכללית הישראלית, מפני שנדמה שהוא קטן בעדה יותר מדאי, ומוגבל ומצומצם מערך הרחבתה האידיאלית, אנו צריכים להבין שיש כאן חסרון מצדנו בהמחשבה הכללית, שלא הוארה יפה בכל אבוקתה הגדולה ואורה הבהיר, שמתוך כך אינה תופסת את הדברים הקטנים והרחוקים מחוגה העליון. וכל מה שנוסיף אורה קדושה ועליונה, יותר נתעלה בבהירות המחשבה, ויותר יתגדלו האידיאלים שלנו בשאיפתם, ויותר יכנסו לעומתם תחת דגלם כל הדברים הקטנים שבקטנים, וחיי עולם וחיי שעה יתחברו ביחד, והיה אור הלבנה כאור החמה.

י. כשההתקשרות עם כנסת ישראל ברוחניותה ובעוצם מהותה באה למדרגה הגונה, מתהילה הכרה נעימה פנימית להולד בעצמיות הגשמה, המרגישה את קול ד' העובר דרך כנסת ישראל בקול עז, הדובר את המשנה, ותורה שבעל פה כולה, ההולכת וזורמת מתוך אוצר החיים הטהורים והכבירים, מלאי התפארת והקדושה, של תורה שבכתב, דבר ד, הבא מקול ד'.

יא. הנשמה שלנו גדולה היא, חזקה ואדירה, חומות ברזל היא משברת, הרים וגבעות היא מפוצצת, רחבה היא מרחב אין קץ, אי אפשר לה להתכוץ, מוכרחת היא להתפשט, על כל אלה מליוני הנפש הישראליות שלנו, בכל דרגותיהם, בכל עליותיהם וירידותיהם, בכל ההרים שעלו שמה ובכל העמקים שירדו שמה, בכל מרומי קרת שהם עומדים שמה בראש מורם, בכל החורים אשר התחבאו שמה, מעוצר בוז וקלון, עמל ויגון, בכולם בכולם נשמתנו תתפשט, את כולם תחבק, אח כולם תחיה ותעודד, את כולם תשיב למקום בית חיינו. מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארובותיהם.